

foreløbig med Forbehold, idet jeg, som sagt, beder Undervisningsministeren om at fremkomme med en Redegørelse, saa at man kan faa Rede paa, hvor meget eller hvor lidt det drejer sig om. Man nævner ogsaa, at Dørgrebene maatte indføres fra København, de fandtes, i Modsætning til Gardinerne, overhovedet ikke i Randers. Nu har man solgt hele Pibetøjet — om jeg saa maa sige — for 1 300 Kr.

Jeg vil ogsaa gerne spørge Undervisningsministeren, hvor meget Arkitekterne ved Opførelsen af Statsskolen i Randers har kostet alt i alt. Det var rart at faa at vide, hvad den Sum beløber sig til alt i alt, saavel for den første Tegning som for alle Detailtegningerne, der i Parentes bemærket som Regel fremkom, naar det paagældende Arbejde var udført; man uddad sig en Detailtegning, saa lavede man vedkommende Ting om, og naar man var færdig, fik man Tegningen. Der har været to Arkitekter ved dette Foretagende, den ene her fra København, den anden boende i Aarhus. Det skal nok være rigtigt, at de har faaet hver en Sum af 6 000 Kr. om Aaret plus Rejser og Diæter og naturligvis ekstra for Detailtegninger og alle den Slags Ting. Det kunde være rart at se, hvad den Sum beløber sig til. Og navnlig kunde jeg lide at vide, hvem der har faaet de 6 000 Kr. om Aaret, som er opført til Konduktørløn ved Foretagendet, eftersom der ingen Konduktør har været. Ja, der var en Konduktør i 14 Dage i 1921, og saa kom der en igen den 1. Januar i Aar. Men, som sagt, jeg kunde nok lide at vide, hvordan det Regnskab staar, og hvem der har oppebaaret de 6 000 Kr. til Konduktørløn, al den Stund der altsaa ingen Konduktør har været paa Pladsen. Maaske var den beklagelige Ulykke ikke hændt paa Randers Statsskole, hvis der havde været en Konduktør paa Pladsen, og hvis Arkitekten ikke havde nøjedes med at komme en Gang hver 14de Dag. Maaske var da den beklagelige Ulykke ikke hændt, som hændte ved, at Gesimsen under Arbejdet styrtede ned og søndrede Stilladset, saaledes at to Murersvende faldt ned og den Dag i Dag til Dels er Invalider. De har ganske vist faaet en mindre Erstatning, men det skal jo fedt nytte dem i deres fremtidige Liv og deres Kamp for deres Hjem og deres Børn. Nu verserer Sagen for Landsretten i Viborg, og man er ikke sikker paa, at ikke Murerformanden og Murermesteren skal idømmes hver en Bøde, fordi de ikke har taget tilstrækkeligt Hensyn ved Oplægningen af denne Gesims, der havde for megen Vægt udefter. Jeg spørger saa i dobbelt Forstand:

Hvad skal man have Arkitekter til, naar de ingen Ansvar har den Dag, da de Folk, der arbejder paa Skolen, bliver slaaet fordærvet?

Der er til Skolen anlagt et mægtigt Gartneri, mægtige Parker, der er indført Allétræer fra Udlandet, som forhaabentlig ogsaa vil gro herhjemme i vort Klima, men derom kan jo kun Fremtiden fortælle. Der var, som sagt, lavet det smukkeste Anlæg, nydelige grønne Græsplæner, og i denne Tid er man ved at se, hvordan Græsset gror, antager jeg da, for man har gravet alle Plænerne op for at kunne nedlægge Vand og Gas og Kloakker. Forhaabentlig er Græsset, som det skal være ved Roden, det faar man jo nu Lejlighed til at se. Staten betaler for at faa det kastet til igen og faa Græs saet paa ny.

Endelig vil jeg sige, at denne Skole af de samme Mennesker systematisk er blevet forsinket, og jeg skal ikke undlade at nævne, at den Murermester, som har haft Arbejdet, og hvis Tilbud var regnet ret forsvarligt ud, da han begyndte paa Arbejdet, var en Mand paa 50 000 Kr., medens han nu er kommet paa den anden Side i sin Sparekassebog, det hele er gaaet skævt for ham, han har sat alt til, hvad han ejede og havde, paa denne Skole. Nu kan man maaske sige, at det er hans egen Skyld, men det er det slet ikke. Der er gaaet 1 200 000 Sten til denne Bygning, meget kostbare og ikke særlig kønne, de er lysegule. Deraf er 500 000 blevet kasseret af Arkitekten, og de har saa maattet anvendes til Skillerrum, hvilket har givet en Merudgift for Murermesteren af 29 Kr. pr. 1 000 Sten, dels ved at Arbejdslønnen er blevet større, fordi der gaar flere Sten til, og dels fordi Stenene i sig selv var dyrere. Murermesteren havde regnet med at fremme Arbejdet i den Tid, der var fastsat i Kontrakten, og havde derfor det første Aar op til en 50 Mand paa Bygningen; men først et Aar efter, at de 3 Hovedfløje var færdige til Rejsning, kunde der tages fat paa at rejse dem, idet Arbejdet hertil først blev udbudt efter, at Mureren var klar til at modtage Tømmerarbejdet. Jeg bemærker, at han paa det Tidspunkt, da Skolen allerede skulde have været færdig, i December 1923, havde haft et Rentetab paa 14 000 Kr. Da man nu systematisk sinkede Arbejdet, steg det i Løbet af 1924 til 27 000 Kr., og i Dag, da han skal have betalt den sidste Rate, vil han komme op paa et Rentetab paa udført Murerarbejde ved denne Skole paa over 41 000 Kr. Et Snurrepiberi uden Lige er der udvist af dem, der officielt havde Ledelsen. Ingen